

9 August

**Duminica a X-a după Cincizecime. A vindecării
unui lunatic.**

**Dupăprăznuirea Schimbării la față. Sfântul
apostol Matia.**

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu
nostru, totdeauna, acum și pururea și în
vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire
Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre
noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și
mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit,
acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului,
binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Cei șase psalmi ai utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineasă.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întu întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-**u** adevărul Tău,
auzi-mă, într-**u** dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a într-un întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste, să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se

cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem într-o frică ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii

minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlănit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină vreme îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, întru mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni;

și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeu mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru

că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândăvia somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale

cele negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor,

și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **Cu pace Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 1

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în
veac este mila Lui.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru
numele Domnului le-am înfrânt.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune
lucrurile Domnului.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-
a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul învierii, glas 1

Piatra fiind sigilată de iudei și ostașii păzind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Mărire învierii Tale, Hristoase; Mărire împărăției Tale; Mărire rânduiei Tale, unule iubitorule de oameni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul apostolului, glas 3

Sfinte apostole Matia, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli, sufletelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 7

Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând discipolilor Tău mărirea Ta,

pe cât puteau cuprinde. Strălucească și nouă păcătoșilor, lumina Ta cea veșnică, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, mărire Ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale glasului 1, din Octoih

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea Îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul Dumnezeu nostru.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit de voie Îndurate, în mormânt fiind pus ca un mort, Dătătorule de viață, stăpânirea morții ai zdrobit cu moartea Ta, Puternice; că de Tine s-au cutremurat portarii iadului; Tu împreună ai înviat pe morții cei din veac, ca un Iubitor de oameni.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Maică a lui Dumnezeu pe tine te știm toți, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care și după naștere te-ai arătat fecioară cu adevărat. Pe tine te avem ocrotitoare, noi, păcătoșii; pe tine mântuitoare în ispite te-am câștigat, singura cu totul fără prihană.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 1, din Octoih

Femeile dis-de-dimineată au venit la mormânt și, vedere îngerească văzând, s-au cutremurat: mormântul a strălucit viață, minunea

le-a înspăimântat pe ele. Pentru aceasta, mergând, au vestit Ucenicilor Învierea. Iadul l-a prădat Hristos, ca Cel ce este singur tare și puternic; și pe cei pieriți i-a ridicat pe toți, frica osândirii dezlegând cu puterea Crucii.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit, Viața tuturor, și între morți fiind socotit Tu, Domnul, Cel fără de moarte, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, și ai ridicat pe Adam din stricăciune. Pentru aceasta puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Mărire Pătimirilor Tale, Hristoase! Mărire Învierii Tale! Mărire smereniei Tale, unule Iubitorule de oameni!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Marie, ceea ce ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pe noi, cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri și a greșelilor și a necazurilor, că tu ești mântuire și ajutoare a păcătoșilor, ocrotitoare tare și mântuiești pe robii tăi.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-ai îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeuului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Ipacoiul glasului 1

Pocăința tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea femeilor purtătoare de mir bucurie a vestit, că ai înviat Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 1

Antifonul I

Când sunt necăjit, auzi durerile mele,
Doamne, către Tine strig.

Pustnicilor, celor ce sunt departe de lumea cea deșartă, neîncetată le este dorirea după Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit, cinstire și mărire împreună se cuvine, ca și Tatălui și Fiului; pentru aceasta să cântăm o stăpânire a Treimii.

Antifonul II

La munții legilor Tale m-ai înălțat; cu fapte bune luminează-mă, Dumnezeule, ca să Te laud pe Tine.

Cu mâna Ta cea dreaptă luându-mă Tu, Cuvântule, ferește-mă, păzește-mă, ca să nu mă ardă focul păcatului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Spirit toată făptura se înnoiește, întorcându-se la cea dintâi; că întocmai puternic este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: să mergem în casa Domnului, veselitu-mi-s-a spiritul și mi s-a bucurat inima.

În casa lui David va fi frică mare; ca acolo scaunele punându-se, vor fi judecate toate semințiile și limbile pământului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit, cinstire, închinare, mărire și putere se cuvine să-I aducem, ca și Tatălui și Fiului; că Unime este Treimea după fire, iar nu după fețe.

Preotul: **Î**nțelepciune! **S**ă luăm aminte.

Prochimenul glasului 1

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față. (*Ps. 11, 5*)

Stih: **C**uvintele Domnului sunt cuvinte curate, argint lămurit în foc.

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față. (*Ps. 11, 5*)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeuul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 1

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a X-a a Învierii. Evanghelia după Ioan (21, 1-14)

În vremea aceea, după ce a înviat din morți, Isus S-a arătat iarăși discipolilor, la Marea Tiberiadei, și S-a arătat. Erau împreună Simon-Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileei, și fiii lui Zevedeu și alți doi din discipolii Lui. A zis către ei Simon-Petru: Mă duc să pescuiesc. Ceilalți i-au răspuns: Mergem și

noi cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie, dar în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar când s-a făcut dimineață, Isus a stat la țărm; dar discipolii nu știau că este Isus. Deci le-a zis Isus: Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu avem. Iar El le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți afla. Deci, au aruncat-o și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor. Atunci, discipolul acela, pe care-l iubea Isus, i-a zis lui Petru: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, și-a luat haina, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în apă. Iar ceilalți discipoli au venit cu corabia, căci nu erau departe de țărm, ci la două sute de coți, trăgând mreaja cu pești. Deci, când au ieșit la țărm, au văzut jar întins și pește pus deasupra și pâine. Isus le-a zis: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie și a tras mreaja la țărm, plină de pești mari: o sută cincizeci și trei; și, atâția fiind, totuși mreaja nu s-a rupt. Isus le-a zis: Veniți de prânziți. Și nici unul dintre discipoli nu îndrăznea să-L întrebe: Cine ești Tu?, știind că este Domnul. Deci, a venit Isus și a luat pâinea și le-a dat-o lor, de asemenea și peștele. Aceasta este, acum, a treia oară când Isus S-a arătat ucenicilor Săi, după ce a înviat din morți.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă

învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.
Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
Bine fă, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeuule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeuule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita

al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale sfântului apostol Matia și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **Doamne, îndură-te spre noi — (de 12 ori.)**

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 1, din Octoih.
Canonul I al Praznicului, din Minei, glas .
Canonul Sfântului Apostol, din Minei, glas
8.**

Catavasiile Crucii, glas 8.

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 1

Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință, întru tărie s-a preamărit. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate, pe potrivnici a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă prin adânc.

Cel ce, cu mâinile cele preacurate, m-ai făcut la început din țărână, cu lucrare dumnezeiască, mâinile Ți-ai întins pe Cruce, chemând din pământ iarăși trupul meu cel stricat, pe care l-ai luat din Fecioară.

Moarte ai răbdat pentru mine și sufletul Ți-ai dat morții, Cel ce, cu insuflare dumnezeiască, suflet înlăuntru mi-ai pus. Dar, dezlegându-mă din legăturile cele veșnice și împreună cu Iona înviindu-mă, cu nestricăciune m-ai preamărit.

A Născătoarei

Bucură-te, izvorul Darului! Bucură-te, scară și ușă cerească! Bucură-te, sfeșnic și amforă de aur și munte netăiat, care ai născut lumii pe Hristos, Dătătorul de viață.

Canonul I al Praznicului

Cuvintele vieții grăind despre dumnezeiasca împărăție Hristos către ucenici, a zis: Pe Tatăl să cunoașteți în Mine, ca Cel ce strălucește cu lumină neapropiată, cu bucurie cântând: Să cântăm Dumnezeului nostru că S-a preamărit.

Cu puterea neamurilor vă veți îmbrăca, prieteni ucenici, și minunați vă veți face în bogăția lor, că vă veți umplea de mărire. Că Mă voi arăta mai luminat decât soarele strălucind, întru bucurie cântând voi: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Astăzi Hristos în Muntele Taborului, strălucind luminos cu dumnezeiasca rază, precum a făgăduit ucenicilor, Și-a golit chipul și umplându-se ei de rază dumnezeiască, de lumină purtătoare, cu bucurie au grăit: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Canonul Sfântului Apostol

Mie celui ce cu laude cânt prăznuirea ta cea purtătoare de lumină Matia, roagă-te ca să mi se dea mie din Cer raza mântuirii.

Fără mijlocire vorbind cu Lumina cea mare Care s-a făcut una cu noi, mare soare te-ai arătat, vrednicule de minune Apostole.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Supunându-te legilor Stăpânului, fericite, cu mreața limbii tale, ai vânat marginile din adâncul necunoștinței.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cuvântul cel dumnezeiesc, vrând pentru bunătate a Se întrupa din pântecul tău Maică Fecioară, tot mă mântuiește pe mine, Preacurată.

Cântarea I a Catavasiilor Crucii, glas 8

Cruce însemnând Moise, lovind drept cu toiagul, Marea Roșie a despărțit, trecând pedestru Israel; iar de-a curmezișul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeuul nostru, să-i cântăm, că s-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 1

Irmos:

Cel ce singur știi neputința ființei omenești și, prin milostivire, ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însuflețită a măririi Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Dumnezeul meu fiind, Bunule, pe mine cel căzut m-ai mântuit; și a Te coborî la mine ai binevoit, înălțându-mă prin răstignire, ca să strig Ție: Sfânt este Domnul măririi, Cel fără asemănare întru bunătate.

Viață ipostatică fiind, Hristoase, și întru mine, cel stricat, ca un Dumnezeu milostiv îmbrăcându-Te, în țărâna morții coborându-Te.

Stăpâne, ai sfărâmat stricăciunea și, a treia zi înviind, pe morți întru nestricăciune i-ai îmbrăcat.

A Născătoarei

Pe Dumnezeu în pântece zămislind, Fecioară, prin Spiritul cel Preasfânt, ai rămas nevătămată. Că rugul care ardea și nu se mistuia pe tine te-a vestit mai înainte lămurit lui Moise legiuitorul, pe ceea ce ai primit pe Focul cel neacoperit.

Canonul I al Praznicului

În Adam îmbrăcându-Te tot, Hristoase, firea cea înnegrită de demult schimbând-o, ai luminat-o și, cu schimbarea chipului Tău ai îndumnezeit-o.

Cel ce a povățuit pe Israel de demult în pustie, prin stâlp în chipul focului și prin nor, astăzi în Muntele Taborului în chip de negrită a strălucit Hristos în lumină.

Canonul Sfântului Apostol

Împuternicindu-te, Înțelepte, cu voirea cea începătoare de viață, ai putut răpi jafurile celui puternic, și a robi cu Darul.

Iubind pe Învățătorul și slujind voilor Lui celor atotfăcătoare, mântuiești de înșelăciune pe oameni vrednicule de minune.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe tine, care sfântă ceata ucenicilor, cea cu numărul de doisprezece împlinești, atotfăcătorul Spiritul, te-a ales pe tine de Dumnezeu grăitorule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Avându-te pe tine ajutătoare și folositoare, nu mă înspăimântează de năvălirile vrăjmașilor, ci și biruiesc cetele lor, Preacurată.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiag în chip de taină se primește, căci cu odrăslirea a ales preot; iar acum, Bisericii celei mai înainte neroditoare i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere și întărire.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Praznicului, glas 7

În munte Te-ai schimbat la față, și pe cât au putut ucenicii Tăi au văzut mărirea Ta, Hristoase Dumnezeuule, pentru ca atunci când Te vor vedea

răstignit, să înțeleagă patima Ta cea de bunăvoie, și să propovăduiască lumii că Tu ești cu adevărat raza Tatălui.

Icosul Praznicului

Sculați-vă cei leneși, nu rămâneți totdeauna tăvălindu-vă pe jos și uitându-vă la pământ; ci înălțați gândurile sufletului vostru, și vă ridicați la înălțimea dumnezeieștii suiri. Să alergăm la Petru și la fiii lui Zevedei, și împreună cu ei să mergem în Muntele Taborului, ca să vedem acolo mărirea Dumnezeului nostru, și să auzim glasul pe care ei l-au auzit de sus, care a propovăduit raza Tatălui.

Sedealna Sfântului Apostol, glas 8

Cu strălucirile cuvintelor tale celor dumnezeiești, ai ars înșelăciunea celor vicleni, și pe credincioși ai luminat a cânta, venirea cea în trup a Stăpânului tuturor, și ai râvnit patimii Lui celei dumnezeiești. Pentru aceasta adunându-ne, cu veselie săvârșim sfințită pomenirea ta, și cu un glas strigăm către tine: Matia Apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Praznicului, glas 4

Suindu-te cu ucenicii în munte, și întru slava Tatălui strălucind, împreună cu Moise, și Ilie a stătut înaintea Ta, că legea și profeții ca lui Dumnezeu slujesc, a Căruia și firească Ființa cea Fiască, Părintele mărturisindu-o, Te-a chemat Fiu, pe Care Îl laudăm împreună cu Tine și cu Spiritul.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 1

Irmos:

Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei de mai înainte văzători, a profețit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine spre mântuirea și înnoirea noastră.

Cine este Mântuitorul acesta, Care vine din Edom, purtând cunună de spini, cu haină într-o sită, pe lemn fiind spânzurat? Sfântul lui Israel este Acesta, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Vedeți, voi cei nesupuși, și vă rușinați, că Cel pe Care voi, prin întunecarea minții, L-ați cerut de la Pilat ca să-L răstigniți pe cruce, ca pe un făcător de rele, Acela, dezlegând puterea morții, cu cuviință dumnezeiască a înviat din mormânt.

A Născătoarei

Pom al vieții te știm pe tine, Fecioară, că n-a răsărit din tine rodul mâncării aducător de moarte oamenilor, ci dulceața vieții celei veșnice, spre mântuirea noastră, a celor ce te laudăm pe tine.

Canonul I al Praznicului

Lega însemnând cu scrisoare în Sinai, Hristoase Dumnezeule, în nor și în foc și în ceață și în vifor Te-ai arătat purtat. Mărire puterii Tale, Doamne.

Ca să adeverezi mărită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că Cel ce ești mai înainte de veci, Tu același și în nor suindu-Te, în Tabor în chip de negrait ai strălucit.

Împreună grăind au stat înaintea Ta, Stăpâne Hristoase, ca niște slugi, aceia, și către ei în pară de foc și în nor și în vânt subțire ai vorbit. Mărire puterii Tale, Doamne.

Vestit-a mărirea Crucii Tale, venind în Tabor Moise, cel ce Te-a văzut pe Tine de demult în foc

și în rug, și Ilie, cel ce s-a înălțat în car de foc, Hristoase.

Canonul Sfântului Apostol

O fire a Dumnezeirii, o Împărăție și o Domnie vestind, Preafericite, ai vânat adunările limbilor.

Adușu-te-a pe tine Domnul la marea vieții, ca pe un cal ce tulbură apele cele amare ale mulțimii dumnezeilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu cuvântul cel dumnezeiesc ai lucrat inimile cele înțelenite, și ai strălucit buna-credință și cunoștința adevărului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Odorul fecioriei, și locașul firii celei neîncăpute, luminează sufletul meu cel întunecat cu multe patimi.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina rânduiei Tale, cunoscut-am lucrurile Tale și am preamărit dumnezeirea Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 1

Irmos:

Cel ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, și ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează, cu lumina cunoștinței Tale celei dumnezeiești, inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință.

Pe Păstorul cel mare al oilor și Domnul, iudeii pe lemnul Crucii L-au omorât. Dar El, ca pe niște oi, pe cei morți în iad îngropați, de stăpânia morții i-a mântuit.

Cu Crucea Ta, Mântuitorul meu, binevestind pacea și propovăduind celor robiți iertarea, pe cel ce stăpâna l-ai rușinat, Hristoase, arătându-l gol și sărac prin scularea Ta cea dumnezeiască.

A Născătoarei

Nu trece cu vederea cererile celor ce se roagă cu credință ceea ce ești cu totul lăudată, ci primește-le și du-le Fiului tău, Preacurată, lui Dumnezeu, singurul Făcător de bine, că pe tine te-am câștigat ocrotitoare.

Canonul I al Praznicului

Înaintea feței Tale munții s-au plecat. Că și lumina, strălucirea cea pe sus umblătoare, soarele, a venit sub picioarele Tale, Hristoase, dacă bine ai voit a-Ți schimba chipul cel omenesc.

Iată Mântuitorul Hristos, au strigat Moise și Ilie către ucenicii cei aleși în muntele Taborului; pe Acesta L-am vestit de demult că este Dumnezeu.

Firea cea neschimbătoare a Dumnezeirii, celei ce se poartă întru Sine fără materie, s-a amestecat cu omenirea, și lumina arătându-și apostolilor, în chip de negrait a strălucit.

Pe Tine raza cea pururea fiitoare, dacă Te-au văzut strălucind în mărirea părintească ucenicii, Hristoase, au grăit către Tine: în lumina Ta căile noastre le îndreptează.

Canonul Sfântului Apostol

Via cea adevărată, te-a întins pe tine, ca pe o mult-roditoare viță, care lucrezi strugurul cel ce drege vinul cel mântuitor, pe care cei cuprinși de necunoștință bându-l Fericite, au lepădat beția înșelăciunii.

Arătat-te-ai împlinind ceata cea fericită a celor doisprezece ucenici, din care lepădându-se pe sine-și vânzătorul, și-a dobândit sugrumarea cea amară, ridicându-și călcâiul asupra lui Hristos, grăitorule de taine, Matia Apostole.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sare dumnezeiască te-ai pus în lume fericite Apostole, prin învățăturile cele dulci curățind putrejunea înșelăciunii, alungând bolile, și izgonind neputințele sufletelor și ale trupurilor prealăudate Matia.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin preacurată nașterea ta dumnezeiască Mireasă, de hainele cele urâte și de omorârea cea dedemult, s-a dezbrăcat Adam, Fecioară, și cu veșmânt sfânt cu adevărat s-a îmbrăcat, care nicicum nu se întină de patimi.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul. Prin care a căzut cel ce a înșelat prin lemn, biruit fiind de Cel ce s-a pironit pe el cu trupul, de Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 1

Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos, și nu este mântuitor; socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Prin căderea celui întâi zidit, Doamne, cumplit ne-am rănit; dar ne-am vindecat cu rana

Ta, cu care Te-ai rănit pentru noi, Hristoase; că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Din iad ne-ai scos pe noi, Doamne, supunând pe chitul cel mâncător, Preaputernice, cu puterea Ta nimicind puterea lui: că Tu ești viața și lumina și învierea.

A Născătoarei

Se bucură întru tine, Fecioară preacurată, strămoșii neamului, că prin tine au dobândit din nou raiul pe care îl pierduseră prin neascultare; că tu curată ești și mai înainte de naștere, și după naștere.

Canonul I al Praznicului

Lumină mai luminoasă decât razele soarelui în Tabor strălucind Hristos, ne-a luminat pe noi.

Suindu-Te în Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Hristoase, și toată înșelăciunea ai întunecat, lumină strălucind.

Pe Tine Dumnezeu cunoscându-Te măriții Apostoli în Tabor, Hristoase, minunându-se, și-au plecat genunchii.

Canonul Sfântului Apostol

Îndumnezeindu-te cu unirea cea dumnezeiască, te-ai făcut Dumnezeu după Dar, și primind de la Dumnezeu razele cele cu întâia lucrare, ai luminat pe credincioși, și pământul de negura idolilor l-ai curățit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Iată ție ucenicului ți se dă toată proorocia sfinților prooroci; că te-ai făcut însuți văzător și slujitor Matia, și următor și Apostol, Aceluia ce dedemult a fost vestit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Noi credincioșii sfințire înțelegătoare și neatinsă curățire, și sfeșnic de aur, și masă însuflețită, care ai purtat pâinea vieții, Fecioară pe tine te numim.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pânțele fiarei celei din mare, Iona, palmele întinzându-și în chipul crucii, mântuitoarea patimă mai înainte limpede o a închipuit; de unde a treia zi ieșind, a însemnat învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce cu trupul s-a răstignit și cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru Mărire și lumea împreună ai înviat-o; pentru aceea, firea omenească Te laudă ca pe Cel ce ești Dumnezeu. Moartea a pierit și Adam dănțuiește, Stăpâne; și Eva acum, fiind scăpată din legături, se bucură strigând: Tu ești, Hristoase, Cel ce dai tuturor învierea.

Icosul Învierii

Pe Cel ce a înviat a treia zi să-L laudăm ca pe Dumnezeu cel atotputernic, Care porțile iadului a zdrobit și pe cei din veac din mormânt i-a ridicat; pe Cel ce mironosițelor S-a arătat, precum a binevoit, zicând lor, celor dintâi: Bucurați-vă! și apostolilor bucurie vestindu-le, ca singurul Dătător de viață. Drept aceea, femeile, cu credință, discipolilor semne de biruință au binevestit; și iadul suspină și moartea se tânguiește, iar lumea se veselește, și toți împreună se bucură; că Tu ai dat tuturor, Hristoase, învierea.

Sinaxar

**În această lună, în ziua a noua,
pomenirea Sfântului Apostol Matia.**

**Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne
miluiește-ne și ne mântuiește pe noi,
Amin.**

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 1

Irmos:

Cuptor spiritual te gândim noi credincioșii,
Născătoare de Dumnezeu; că precum Cel
Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, așa și pe
mine, omul întreg, în pântecel tău m-a înnoit
Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preamărit.

Înfricoșatu-s-a pământul, soarele a pălit și
lumina s-a întunecat; ruptu-s-a catapeteasma cea
dumnezeiască a templului și pietrele s-au
despicat, că pe Cruce a fost răstignit Cel drept,
Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preamărit.

Tu, fiind ca unul fără de ajutor și rănit între
cei morți, de voie, după firea noastră, Cel ce ești
preaînălțat, pe toți i-ai eliberat și, cu mână

puternică, împreună i-ai înviat, Dumnezeuul părinților, Cel lăudat și preamărit.

A Născătoarei

Bucură-te, izvorul apei de viață veșnică, Bucură-te, rai al desfătării. Bucură-te, zidul celor credincioși, bucură-te, ceea ce ești neispită de nuntă. Bucură-te, bucuria a toată lumea, prin care ne-a răsărit nouă Dumnezeuul părinților, Cel lăudat și preamărit.

Canonul I al Praznicului

Luminați fiind în Muntele Taborului cu lumina măririi celei neapropiate, Apostolii, Hristoase, au grăit: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

De suflarea dumnezeiescului glas, de norul cel răcoritor și de raza Ta, Hristoase, îndulcindu-se Apostolii, au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Dacă Te-a văzut Petru pe Tine, Hristoase, în lumină neapropiată strălucind în Muntele Taborului, a grăit: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cu Hristos, începătorul vieții fiind fiii lui Zevedeu, când a arătat El lumina chipului Său, ei au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Canonul Sfântului Apostol

Cu înțelepciunea cuvintelor tale mărite, ai uscat revărsarea înșelăciunii, și cu pâraul desfătării ai adăpat pe cei ce cu credință strigă: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Măiestriile vrăjmașului, prin preaputernică tăria lui Dumnezeu au slăbit; și înaintea feței călătoriei tale Apostole, munții și dealurile nedumnezeirii s-au sfărâmat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iată Fecioara pe care a zis marele Isaia, prin Duhul a zămislit pe Dumnezeu în pânțe

și-L naște; Căruia cântăm: Doamne Dumnezeule bine ești cuvântat.

Cântarea a 7-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân pe popoare le-a tulburat, suflând cu amenințare și cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a îngrozit mânia cea sălbatică, nici focul cel mistuitor; ci împotriva suflând Spiritul cel de rouă aducător, în foc fiind, au cântat: Prealăudate Dumnezeule al părinților și al nostru ești binecuvântat.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 1

Irmos:

În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credințe, mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cel ce cu voia toate le faci și le prefaci, Care ai schimbat umbra morții în viața de veci, cu patima Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine

neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te laudăm și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Tu ai adus prăpăd și suferință în porțile și în temnițele iadului, Hristoase, înviind din mormânt a treia zi. Pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te laudă și Te preaînălță întru toți vecii.

A Născătoarei

Pe ceea ce fără de sămânță și mai presus de fire a născut, din fulgerul cel dumnezeiesc, pe Hristos mărgăritarul cel de mult preț, să o laudăm, grăind: Binecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul, laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul I al Praznicului

Cel ce toate le poartă cu bunăvoință, Hristos, cu preacuratele Sale picioare S-a suit în Muntele Taborului; acolo, mai mult decât raza soarelui strălucind cu fața Sa, pe cei mai aleși din Legea Veche și din legea Darului i-a arătat, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

În mărirea cea neapropiată arătându-Se în chip de negrăit în Muntele Taborului Lumina cea necuprinsă și neapusă, Raza Tatălui a luminat făptura, și a îndumnezeit pe oamenii cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu sfințită cuviință stând Moise și Ilie în Muntele Taborului, și chipul dumnezeieștii fețe luminat văzându-L, pe Hristos în părinteasca mărire strălucind, au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pentru dumnezeiasca vedere cea din nor s-a preamărit oarecând fața lui Moise; iar Hristos cu lumina și cu mărire ca și cu o haină Se îmbracă, că Însuși făcător luminii fiind, luminează pe cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Văzând ucenicii pe Hristos înconjurat de nor luminos în Tabor și jos spre pământ privind, mintea luminându-și, L-au lăudat pe El împreună cu Tatăl și cu Spiritul: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul Sfântului Apostol

Făcându-te gură lui Dumnezeu, ai răpit din gâtlejul omorătorului de oameni, pe cei ce cumplit îi înghițise, și îi făcuse mâncare a răutății sale, Înțelepte, și prin baia nașterii de a doua, ai adus Domnului pe aceștia care neîncetat cântă: Noroadă preaînălțați pe Hristos într-o toți vecii.

Făcându-te căruță Cuvântului lui Dumnezeu până în sfârșit, ai zdrumicat osiile înșelăciunii și care răutății, și stâlpii și capiștile idolilor, și cu dumnezeiască putere din rădăcină le-ai surpat, și ai făcut Biserici Treimii, pe cei ce strigă: Popoare preaînălțați pe Hristos într-o toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu.

Cer cuvântător s-a arătat, care vestește mărirea cea negrăită a lui Dumnezeu, Unuia-Născut, Matia preaînțeleptul fulgerul Darului, vânătorul celor răătăciți, sfeșnicul luminoasei raze celei dumnezeiești, tăinuitorul celor negrăite; pe acesta într-o veselie cu un glas să-l laudăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mai presus de fire ai zămislit, și mai presus de cuvânt ai născut pe Ziditorul firii omenești, pe Cel ce S-a făcut om, și nu S-a despărțit de Tatăl, Stăpână Curată, Căruia îi cântă toată făptura: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Crucii, gals 8

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu-Părintele. Lăudați pe Cuvântul Cel ce s-a coborât și focul în rouă l-a prefăcut; și preaînălțați pe Spiritul cel preasfânt, Cel ce dă viață tuturor întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 2:** Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 3:** Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii,

care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii
Cântarea IX, glas 1

Irmos:

Închipuirea nașterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Și acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

O! Cum adunarea cea fără de lege urzind cele rele, pe tâlharul cel ucigaș și vinovat l-a socotit drept, iar pe Cel drept pe lemn L-a osândit, pe Domnul măririi, pe Care, după vrednicie, Îl mărim.

Mântuitorule, Mielule cel fără prihană, Care ai ridicat păcatul lumii, pe Tine, Cel ce ai înviat a treia zi, Te mărim împreună cu Tatăl și cu Dumnezeiescul Tău Spirit. Și, ca pe Domnul măririi lăudându-Te, Te mărim.

A Născătoarei

Mântuiește, Doamne, pe poporul Tău pe care l-ai câștigat cu scump sângele Tău, tărie credincioșilor dăruind asupra diavolului și dând pace Bisericii Tale, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Canonul I al Praznicului

Spăimântați fiind de acea nouă revărsare de lumină, dar îndată luminându-se, ucenicii au privit unul către altul și, jos la pământ căzând, Ție Stăpânului tuturor s-au închinat.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Glas de Dumnezeu suflet din nor s-a auzit, întărind minunea. Că Tatăl luminilor a grăit către apostoli: Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-L ascultați.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Lucruri noi și preamărite văzând și glasul părintesc auzind în Tabor slugile Cuvântului, închipuirea chipului celui dintâi, au grăit: Acesta este Mântuitorul nostru.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Cel ce ești chipul cel neschimbat al Celui ce este de-a pururi neschimbat, Pecetea cea neschimbată, Fiule Cuvinte, înțelepciune și brațule, dreapta și puterea Celui Preaînalt, pe Tine Te lăudăm cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul Sfântului Apostol

Prieten te-a numit pe tine Mântuitorul, ca pe unul ce slujeai poruncilor Lui, Apostole fericite, și moștenitor al Împărăției Sale, la înfricoșătoarea zi ceea ce va să fie împreună-șezător, Matia preaînțelepte, împlinirea douăsprezecimii ucenicilor.

Trecând cu roșala Crucii marea vieții cea tulburătoare, ai ajuns către limanul odihnei, și către dorirea cea desăvârșită, Fericite, și acum bucurându-te, stai înaintea Iubitorului de oameni, împreună cu ceata Apostolilor, rugându-te pentru noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Arătat-u-s-a limba ta înțelepte sfeșnic cu adevărat cu raze de aur, cu lumina Spiritului cea strălucitoare, arzând învățăturile celor de alt

neam, și stingând focul cel străin, și strălucind lumina celor ce dormeau într-un întuneric necunoaștinței.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu singură între femei Mireasă a lui Dumnezeu, ai încetat blestemul celor întâi zidiți, ca una ce ai născut cuprins în trup pe Cel nescris împrejur, și ai înnoit hotarele firii, și cu mijlocirea ta cea preamărită, ai unit cele despărțite mai-nainte.

Cântarea a 9-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin Care lemnul crucii cel de viață purtător, pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— **Înălțați** pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a X-a. A Învierii

Marea Tiberiadei, odinioară, cu feciorii lui Zevedeu, pe Natanail, cu Petru și cu alți doi, și pe Toma, i-a avut la pescuit; care, după porunca lui Hristos de-a dreapta aruncând, au prins mulțime de pești; pe care Petru cunoscându-l, către El a

înotat; căroră a treia oară s-a arătat, și pâine le-a arătat și pește pe cărbuni.

Luminătoarea Născătoarei

Pe Domnul, cel ce a treia zi a mormânt, Fecioară, roagă-l pentru cei ce te laudă pe tine, și cu dragoste te măresc. Că toți pe tine te avem scăpare și mijlocitoare către El; că moștenirea și robii tăi suntem, Născătoare de Dumnezeu, și la a ta folosință toți căutăm.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 1, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 2)*

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. *(Ps. 149, 9)*

Lăudăm, Hristoase, Patima Ta cea mântuitoare și mărim Învierea Ta.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Cel ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un singur atotputernic.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cel ce iadul ai prădat și pe om l-ai înviat cu Învierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pe noi cu inimă curată să Te lăudăm și să Te mărim.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Coborârea Ta cea cu dumnezeiască cuviință mărint-o, Te lăudăm pe Tine, Hristoase. Născutu-Te-ai din Fecioară, și nedespărțit ai fost de Tatăl; pătimit-ai ca un om, și de voie ai răbdat răstignire; înviat-ai din mormânt, ca dintr-o cămară ieșind, ca să mântuiești lumea. Doamne, mărire Ție!

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Când Te-ai pironit pe lemnul Crucii, atunci s-a omorât stăpânirea vrăjmașului; făptura s-a clintit de frica Ta, și iadul s-a prădat cu puterea Ta. Pe morți din morminte i-ai înviat, și tâlharului raiul i-ai deschis; Hristoase Dumnezeul nostru mărire Ție.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Tânguindu-se cinstitele femei, degrabă au ajuns la mormântul Tău, și au aflat mormântul deschis, și adevărind de la înger acea nouă și preamărită minune, au vestit Apostolilor; că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Stih: *Scoală-te Doamne Dumnezeul meu înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.*

Rănilor celor dumnezeiești ale patimilor Tale ne închinăm Hristoase Dumnezeule, și stăpânești jertfe celei din Sion, care s-a făcut la sfârșitul veacurilor, cu dumnezeiască arătare, că pe cei ce dormeau într-un întuneric i-ai luminat Soarele dreptății, ducându-i la strălucirea cea neînserată; Doamne, mărire Ție.

*Stih: **M**ărturisimă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea spune-voi toate minunile Tale.*

Iubitorule de tulburare, neamule iudeu, ascultă: Unde sunt cei ce veniseră la Pilat? Să spună ostașii, care străjuiau unde sunt pecetele mormântului? Unde s-a mutat Cel îngropat? Unde s-a vândut Cel nevândut ? Cum s-a furat Vistieria? Pentru ce clevețiți scularea Mântuitorului, călcătorilor de lege iudei? Înviat-a Cel liber între morți și a dăruit lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a X a. A Învierii. glas 6

După coborârea în iad, și după învierea din morți, întristați fiind, precum se cădea, învățăceii, pentru despărțirea ta, Hristoase, la meșteșugul lor s-au întors; și iarăși: luntrea și mrejele, și pescuitul nicăieri! — Ci tu, Mântuitorule, ca un Stăpân al tuturor arătându-te, de-a dreapta ai poruncit să arunce mrejele. Și cuvântul faptă s-a făcut îndată, și mulțime mare de pești, și cină minunată gata pe uscat! Din care împărtășindu-se atunci învățăceii, și pe noi acum ne învrednicește, sufletește să ne hrănim, iubitorule de oameni Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: **Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... *De 3 ori, cu 3 închinăciuni.*

Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte, îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm celui ce a înviat din mormânt, și începătorului vieții noastre, că stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare milă.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

**Dacă după doxologia mare nu se intră în
Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci
urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea
deplină).**

Preotul: **M**iluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziuă toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curată, Preabinecuvântată, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeu al milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Apolisul **(Dezlegarea deplină)**

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeuul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfântului apostol Matia a cărei pomenire facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și

Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**entru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **A**min.